

~~Geschichte~~

~~II.~~

~~II.~~

24

Ne

zu 00

viel Angebundene

R

(1-24)

ORATIO
DE VITA ALEXAN-
DRI SEVERI IMPE-
ratoris laudatissimi

conscripta &

RECITATA IN COLLEGIO
IVRIDICO à SEBASTIANO à BERGEN, CVM
ex decreto amplissimorum Iurisconsultorum in
inclyta VVitebergensium Academia le-
ctiones publicas auspicaretur, anno
1583. mense Ianuario.

VVITEBERGAE
Ex typographia Simonis Gronenbergñ.
M. D. LXXXIII.

EPIGRAMMA

Quanti pretij virtus.

Gratus agris, animo, nemori, SOL, floribus, vndis:
Grata etiam pingui quod SABA thure scatet:
Grata mari nautas, SPES morbo sustinet ægros:
Grata puellari quæ STOLA digna choro est:
Grata oculis SORS est, pulso discrimine Croesi:
Gratus SAL, vitium cum capit esca, venit:
Grataq; Mceoniae sunt artis SACRA Mineruæ:
Grata viris STIRPS est nobilitate fatis:
Grata premunt palmæ cupidi SAGA militis artus:
Grata petitulo STIPS loca longa cadit:
Gratior est veræ virtutis copia, cedant
SOL, SABA, SPES, STOLA, SORS, SAL, SA
CRA, STIRPS, SAGA, STIPS.

AMPLISSIMIS VIRIS,
SPLENDORE GENERIS, ELE-
gantiori doctrina, sapientiæ, & eloquentiæ laude clas-
sissimis, Dn. HERMANNO VVETKEN, Dn. E-
BERHARDO MOLLER, Dn. PAVLO GROTEN,
Dn. IOHANNI NEIBVR, celeberrimæ Hambur-
gensium Reipub. Cofs. dignissimis; & Dn. VVIL-
HELMO MOLLER, Iuris vtriusq; Doctori, & eius-
dem Reipub. Syndico, Dominis & patronis o-
mni pietatis & obseruantia studio
colendis,

S. D.

*VOTIES superioris ætatis memoriam
animo meo (vbi singulis propemodum
momentis contingit) viri præstantissi-
mi repeto: totiens eum & dolor, quòd
beneficiorum multitudine sine inter-
missione coràm quasi aspicere, ac demirari, & ta-
men per virium exiguitatem, gratitudinis re ipsa
satis referre non liceat, grauitè adficere: ex inter-
uallo autem, leticia quadam singularis, quòd vestra
in Musas nostras merita equali vsuræ lance non
metiamini, & à viriditate ante messem speratam
nihil exigatis, suauiter demulcere consuevit.*

Az

Janè

DEDICATORIA.

sanè mira vicissitudo, ut nunquam non accuratissimè cogitem, facit, quemadmodum olim, obsequiis sufficientibus, pietate & officio congruenti, iuxta accepti mensuram vestras Magnif: demereri possim. Caterum quæ vobis ingenita est humanitas, quæq; insidet felicissima indoles, ea me abundè consolatur, & mirificè sustinet, fore, ut in sola, hoc quidem tempore, hoc rerum mearum statu, animi propensissimè adfectione, & promptissima ad remunerationem voluntate nostra, dum navicula nostræ antennis Favonii auspiciis fauebunt, conquiescat. Tum de vestris Magnif: tum de laudatissimis filiis auitæ virtutis imaginem, viuo, quod aiunt, colore, exprimentibus: tum de patria dulcissima, cunctisq; mei amantibus optimè commereri studebo. Ut autem in magnis voluisse saltem sat est, & principes viri exilia pro facultatum modulo munera, citra contemptionem, serena fronte susceperunt: sic Orationem nostram de vita optimi maximi Imperatoris Alexandri Severi, explicationem Legis Rem maioris. 2. l. si voluntate. 8. C. de resc. vend. & c. cum caussa. ext. de emt: & vend. jussu ordinis juridici in nobilissimo VVitebergensium Gymnasio, mense Ianua-

nua-

DEDICATORIA.

nuario, suscepta & auspiciatò finita præmissam, ve-
 lut prædioli Emphyteutici primitias, vestris Ma-
 gnif: ut ab inuidia & malevolentia dentibus vin-
 dicetur, nuncupatam, non fore iniucundam planif-
 simè confido: cuius voti factò compoti calcaria ad-
 dentur, & ultrò mihi ad gratias referendas anhe-
 lanti, desiderium magis magisq; acuetur. Quod
 superest, DEVM præpotentem, ut inclytæ patriæ
 Rempub. pace florere, Senatum populumq; diutif-
 simè incolumem vigere, vestras Magnif: animi &
 corporis dotibus, quò fortiùs curiæ curis inuigiletis,
 affatim locupletari permittat, etiam atq; etiam ve-
 hementer oro. Vivite diu, & valete optimè. Ex
 Vitaberga VI. Cal. Aprilis, anno M. D. XXXIII.

VV. Mag. & Ex.

deditiſſ.

Sebastianus à Bergen Hams-
 burgensis, I. V. L.

ORATIO
DE VITA ALEXANDRI
SEVERI, OPTIMI IMPERATORIS
Romani.

Vanquam, clarissimi viri, & sodales lectissimi, conspectus vester atq; confessus mirificè reficit & recreat mentem meam, cum videam hoc in cœtu neminem, cui mea salus cara non sit, cui usq; non extet in me sua animi propensio: haud mediocriter tamen perturbor, qui hoc in Collegio, quod excellentium virorum concionibus quotidie personat, & ubi monumenta principum eloquentiæ exprobrant propemodum mihi dicendi infantiam, constitutus, coram tot acutis oculis, tot delicatis auribus verba facere in animum inducam: quinimò etiam atq; etiam vereor, ne timore perculsus, in ipso mox portu, quod aiunt, halluciner atq; impingam. Si enim is, qui ob diuinam facundiam Theophrastus nuncupabatur, Philosophiæ & Oratoriæ scientissimus, Gellio referente, in medio sermone sui quasi oblitus coram Attica plebe, verecundia motus, obticuit, quid mirum, si ego Oratoris emblematis omnium minimè instructus, si neophytus, & disciplinæ & styli elegantioris, quo sensus atq; motus animorum excitantur, egentissimus, hoc loco, quo nihil nisi perfectum ingenio, elaboratumq; industria adferri oportet, cohorream, ac facile totus consterner? Cæterum meo me pede metiens lubenter agnosco, nequaquam me posse istiusmodi Orationem in medium proferre, quæ vestræ expectationi vlllo pacto faciat satis: maximè cum ista perorandi exercitatio per reliquos labores, & occupationes, quibus annis superioribus disciplinæ iuris ciuilibus totum me tradidi, districtus fui, non dicam penè, sed planè intermissa fuerit. Quapropter si lingua forsan mea aspero sub oratiunculæ anfractu subliterit, aut, quemadmodum ratio exposcit, verba decorè, ornatè, politeq; ex paupere suppellectilis nostræ penu deprompta non fuerint, veniam petenti pro vestra humanitate largiemini: vt sic dicendi ne-

O R A T I O.

di necessitatem, cum ab illustrissimo Principe Electore Dño AVGVSTO, &c. Albiacis Musis domicilium clementer concedente: tum amplissimo Antecessorum in hac Academia decreto, ut quale quale eruditionis meæ specimen publicè ederetur, impositam, vestra æquanimitate, vestro favore, vestro deniq; candore, qui in reliquis virtutibus mirificè fulget, quicq; alijs multoties spectatus est, comiter recreatam, & attentione suffultam, sustinere, & sine fastidio ad exitum perducere possim. Accedit insuper Cañ Jurisconsulti præsens autoritas, qua scitè respondit, interpretationem aliquam promittenti inconueniens esse, illotis, ut perhibent, pedibus & manibus materiem explicationis aggredi, nec ad rei ipsius merita viam munire. Quærenti autem extemporale aliquod orationis argumentum, celebritati huius instituti consentaneum (nec enim disquirendi facultatem breuis illa temporis intercapendo recepit) non aliud nunc quidem occurrebat, quàm ex illis mentis productum agitationibus, quæ mecum assiduè versantur, & circumambulant. Si quis enim arbitratur in liberalium doctrinarum tractatione constitutum iuuenem, sui theatri, suæq; palestræ amantem, vacuo ab his animo, quæ suum forum concernunt, esse posse, hic aut cuius professionis sit, aut communis etiam literaturæ ignarus censeatur, oportet. Ac ipse quidem hætenus in Codicis nostri libris mediocri cura inhabitans, mecum satis demirari nequeo, multis retrò seculis diuina in res humanas prouidentia, ad Romanæ monarchiæ protectionem, tot ac tam egregios fuisse excitatos Imperatores, qui constitutionibus seu rescriptis (vti rectissimè vocites) mortalium actiones comprehendere, iustitiæ arcem sartam tectam custodire, iustis præmia adsignare, reprobis scelerum pœnas necemq; ipsam immittere voluerunt: Quorum sanè præclara maxima ex parte in Remp. merita, & res insigniter gestæ non equidem qualenostriæ dictionis est, sed Pericleum & Tullianum, & si quod splendidius vnquam fuit, filum & splendorem meruerunt.

Libet in his Imperatoribus, dulcissimæ recordationis gratia, Constantinum illum Magnum, Antoninos, Iustinum cum successore, Iustiniano, cuius iussu iurisprudentia ab antiquis fabulis

lis

O R A T I O.

lis in limpidissimum stagnum corriuata est, meritò nominare, quorum celebratissimæ voces, ancipiti negotiorum definitioni, instar amussis adaptantur, iudicis consecrantur, conciones peruolitant, totoq; terrarum orbe, ceu lumen aliquod caligini obiectum, cernuntur. Ex illis, dicam sine amore & odio quid velim, spectatæ memoria virtutis, & gratissimæ quondam inter subditos suos consuetudinis suauitas, & sapientiæ admirabilis raritas, de Alexandro Seuero, verè incomparabili Imperatore ac bellatore simul & Patre Patriæ meritissimo, multa precipuè meminisse permittunt: Cuius quoties in mentem venit, venit autem sæpius, toties peracerbè doleam necessum est, cum florentissimæ vrbs moesticia, tam illustre maiestatis decus, perpetua in his terris vita dignissimum, occidisse. Sed hæc nunc studio prætermittam, ne huic confessui querelis nostris velut funeratione quadam obnunciasse videar: potiusq; recolendis, ac persequendis his, quæ ipsius in vita tanquam precioso thesauro sita, collaudatione digna, precipuè enituerunt, famæ tanti herois, quantum humeri nostri ferunt, gratè parentemus. Deinceps itaq; de Alexandro Seuero, pro temporis angustia, breuiter quidem, sed verè agam.

Occiso Vario Heliogabalo (sic cur vocetur suggerunt historiarum) ad singularem mortalium salutem & emolumentum Aurelius Alexander, vrbe Arcana in lucem editus, Varii & Mammææ vt sanctissimæ, ita ad rem attentissimæ filius, imperii diadema, cum prius Cæsar à Magnifico senatu fuisset appellatus, accepit, nec non splendidissimos dignitatum titulos, vt scilicet Augustus, Patriæ pater salutaretur, Ius Proconsulare, atq; potestatem Tribunitiam, Senatu cupidè deferente, teneret, vnius diei interuallo suscepit. Et quamlibet præceps illa honorum continuatio ac collatio adpareat, ne tamen grauißimis eam rationibus caruisse existimemus, perspicuè de illis à magni nominis authoribus in literas relatū est, quas nos, breuitatis fortè nimis studiosi, silentio præterimus, & quòd primus omnium vniuersa insignia & honorum axiomata, ob summum, quo apud milites, & senatum, & bonos viros valebat, vitæ morumq; integritate acquisitum fauorem, consecutus sit, memorabile ducimus. Sic ad rerum

rum

O R A T I O.

rum summam euectum Alexandrum esse *αὐτοδίδακτον*, & eruditi
 Doctoris opera & adminiculo destitui, cum sibi, ut in Adagio
 est, quisque sit magister pessimus, vehementer puduit: instituto-
 re à teneris usque unguiculis delecto, artibus ingenuis, ciuilibus
 ac castrensibus exercitijs efformatus, atque celerius opinione ex-
 cultus fuit: Nec mehercule vnam artem callenti magistro con-
 tentus, alijs in disciplinis alios, vel Logicos, vel linguarum in-
 terpretes, quos nominatim alibi videre licet, magna accurati-
 one conduxit, indolisque suae semina secutus indefesso studio,
 animoque penitus infracto ita Graecae eloquentiae inuigilauit, ut
 Romanam pari in pretio non haberet, nec vnum sine exercitijs
 diem, subinde doctorum virorum lucubrationes sursum deor-
 sum voluendo, elabi permetteret. Quibus literis ita optimi Mo-
 narchae animus praeparatus ac emollitus est, ut ab humana sorte
 alienum, si Dominus diceretur, existimaret, & simpliciter Impe-
 ratoris nomine praefixo epistolas ad se perscribi voluerit.

Candidissima veste, spreto auro, usus, hominum conuen-
 tui interfuit perquam familiaris: Corporis etiam venustate,
 proceritate heroica, & valetudine satis firma praecclaras natu-
 rae dotes indicante, ita omnibus extitit charus, ut à pietate, san-
 ctimonia, & frugalitate cognomen facillime mereretur. Alexan-
 dri autem nomen, ne hoc lateat, adeptus est hic Imperator, quod
 in fano apud Arcenam urbem, Alexandro illi magno Macedo-
 ni dicato natus esset, cum de improviso illuc die festo Alexan-
 dri nostri parens cum coniuge sua solemnitatis peragendae gra-
 tia appulisset, accedit, quod isto die primum lucem communem
 adspexerit hic Mammææ Alexander, quo Magnus ille naturae
 concessit. Ingentem verò, & plane insolitam, quando & An-
 tonini & Magni nomen sibi ab Inclyto Senatu delatum repu-
 diaret, praese modestiam tulit, qua etiam haud obscure istius-
 modi in felix noui regiminis auspiciis acclamations: Dñ te
 seruent: Felices nos tuo Imperio: Beata Resp. proluxissimis
 titulis, encomijs & votis affluens, excitauit. Cæterum ut na-
 tura ad humanitatem factus & fictus erat, tam insolitae congra-
 tulationi contradicens: Cauete, inquit, patres conscripti, ad
 talem certaminis (cui ferundo non sum) necessitatem me pro-
 vocetis, & quò Imperator hanc reluctando vocem magis effer-

B ret,

O R A T I O.

ret, tantò populus ardentius, vltro citroq; habita concertatio-
ne, alter vt delatum honorem susciperet, alter vt debita cum
reuerentia recusaret, instare visus fuit. Tandem verò crebris
votis nihil effectum sentienti populo Alexander Seuerus quàm
amicissimè gratias egit: Antonini & Magni nomine carere,
quàm inclarescere vnice expetens, boniq; Imperatoris officia
& studia de se promittens, apud vnumquenc; inauditæ gra-
uitatis famam atq; gloriam obtinuit, nec immeritò, cum Senatus
plenis buccis, summoq; conamine, vni adolescenti persuadere,
quod in optatis habuerat, non quiuisset; Vt tamen aliquid, mi-
litibus præsertim, daret Alexander, ob maximum vigorem, &
raram animi constantiam, Seuerum se nuncupari, vt fatò quo-
dam, cum apud copias suas, mulctando fontes, tum seros poste-
ros tantæ severitatis ducem suspicientes, perennem nominis
celebritatem relinqueret, passus est.

Omina porro, quæ huius viri natiuitatem præcesserunt,
quòd superstitiones in hac veræ religionis luce funditùs ex-
terminatæ, solisq; ethnicis (qui tunc temporis vbiq; regna oc-
cuparant) relinquendæ sint, & suo loco legantur, consultò ta-
cemus, & in hoc heròe mirabilem oculorum aciem, mentis præ-
sagia, rerum, verborumq; memoriam, quæ alioquin labilis ad-
firmatur, promptissimam admiramur, & quòd aulam superfluis
impendiis liberando, iniustos & suspectos iudices, numis non
numini deditos, à tribunali reiecit, illibatæ opinionis viros præ-
fecit, summoperè commendamus. Qui catharmata contueri,
præ animi indignatione didicit, in Neronis, non bipedum modò,
sed & quadrupedum nequissimi vitam vix vitam inspiciat, vbi
Penates luxu diffluere, Verrem, scurras, Eucliones, sacrosanctū
iusticiæ asylon conspurcare, Catilinam ad rerum gubernacula
federe, sine lege & animi moderatione ulla præesse, ambitione
& inuidia flagrare, canes & simias omnibus in angulis foetere
animaduertit: ista se iactet in aula Nero, & qui eiusdem farinæ
sunt: esto tale feris imperium. Homines NOS esse memine-
rimus, ea etiam lege natos, vt Alexandri imperio delectemur.

At quali imperio? vbi virtus bonis amori, vicium odio erat,

vbi
vbi
vbi

O R A T I O

vbi iuris sacellum non sus, non lupus, vt tuum Nero, tuum Heliogabale, tuum Bassiane, sed ipsa iusticia, ipse candor tenebat, προσωποληψία exulabat, vbi caussæ non ad gregis nutum, sed legis votum, & æquabilem Regis motum decidebantur: vbi ipse Vlpianus, Vlpianus, inquam, ille legum sacratissimarum Coryphæus, sententiarum pugnis attemperatione quadam medicinam faciens, præsidebat, quem Imperator in oculis ferebat, quem Magistrum anxie deligebat, quem parentem, quem amicum, l. 4. C. de locato, conducto. l. 4. C. de Contrah. stipul. referentibus, compellabat. Vt ibidem Cynus noster in hæc verba proruperit: Vides studiose iuris, quantum prosit scientia, facit legisperitum Patrem Principum & amicum. Et hoc seculo perspicimus, quanta legum, earumque cognitionis præstantia, maiestas & amplitudo. Quis igitur legalem doctrinam non amabit, admirabitur, colet? Quis non huic sanctissimæ sapientiæ nomen profitebitur? quis ad eam omnibus viribus non contendet? velisq; ac remis, quod dicitur, accurret? Sed ne extra numeros saltem, vox ad Alexandrum redeat, qui, boni Agricola in morem arbores & sibi & posteritati serentis, leges de iure populi & Fisci, non tantum ipse dum superesset, verum etiam futuro æuo, nisi Nero boni ordinis corruptor ab inferis reuertatur, valituras tulit, quarum, nisi opinione fallor, quadringentæ, viginti & vna à Triboniano Codici repetitæ prælectionis diuersis sub titulis & libris insertæ reperiuntur, vtilis, iucundæ, & vt generaliter dixerim, necessariæ omnes. Adhæc cur Alexandro nostro & sexus & ætas vniuersa gratias agat longè maximas, vt plurimas eius alias sanctiones mittam, ex. l. 3. C. de testam. libet referre, quæ mihi perplacent. Licet (rescribit quem celeberrime) Lex Imperij solemnibus Iuris Imperatorem soluerit, nihil tamen tam proprium Imperij est, quam legibus viuere. Ex l. 3. de pat. potestate. Ibi: Si Filius potestatem patri debitam non agnoscit, castigare iure patriæ potestatis non prohiberis, acriori remedio vsurus, si in pari contumacia perseuerauerit.

B.2

Videte

O R A T I O.

Videte parentibus datam puniendi liberos facultatem; ex l. i. Contra Patronum tuum famosam actionem instituere non potes. Idem ex l. 2. 3. 4. C. de obsequiis Patrono præstandis. Ex l. 5. C. de furtis & seruo corrupto. Ibi. Civile est quod à te adversarius tuus exigit, vt rei, quam apud te fuisse fateris, exhibeas venditorem, nam à transeunte & ignoto te emisse, dicere non conuenit, volenti euitare alienam bono viro suspicionem. Ex l. 3. C. de iure Reip. lib. 11. Remp. & pupillum extra ordinem iuuari moris est, Ex l. 8. C. de edendo: Ibi. Et quæ à Diuo Antonino patre meo, & quæ à me scripta sunt, cum iuris & æquitatis rationibus congruunt. Ex l. 3. C. de seruit. & aqua. Tueri placita inter contrahentes debent. Ex l. 5. C. ad Macedo. Ibi. Macedoniani Senatusconsulti autoritas petitionem eius pecuniæ non impedit, quæ filiofamilias studiorum vel legationis gratia alibi degenti credita est. Ex l. 3. C. de periculo & com. rei vendi. Dolum auctoris bonæ fidei emtori non nocere, certi iuris est. Ex l. 2. C. de reb. cred. & iureiu: Ibi: Iuris iurandi contempta religio satis Deum ultorem habet. Ex l. 1. C. si aduers. vendit. Ibi. Si minor annis 25. emtori prædñ cauisti, nullam de cætero te esse controuersiam facturum; Idem etiã iure iurando corporaliter præstito seruare confirmasti: Neq; perfidiæ, neq; per iurñ me auctorem tibi futurum sperare debuisti.

Hæc ne legum scita ethnicismum sapiunt: Minimè gentium. Quin ad Christiani dogmatis professores, forum Mosaicum, & sapientissimi Salomonis curiam referimus. Digna certè Cedro oracula, quæ nullum seculis infinitis æuum obliterabit, nullus furñs infernalibus deterior tyrannus delebit. Nec sanè quisquam mortalium eò temeritatis progrediatur, vt vni, soli q; tot diuinarum legum compositionem Alexandro acceptam referre gestiat, quem, si adesset vir modestissimus, honorem ipse refugeret: Sed viginti Iurisperiti, in quibus præcipui Domitius Ulpianus, quo nil eloquentius: Paulus, quo nil neruosius: Pomponius, quo nil iucundius: Africanus, quo nil subtilius: Celsus, quo nil nitidius: Callistratus, quo nil doctius, (Tiraquello in præfatione ad leges connubiales iudice) omnes excellissimi illius Papiniani ceruicem gladio in ætatis flore, ne
ius

O R A T I O .

ius nostrum temeraret, præbentis discipuli, & consiliorum Alexandri semper participes, nec non disertissimi quique iuris tractationi adhibiti partem gloriæ sibi optimo jure vendicant: ut interim & usu rerum & ætate grauibus viris, rei militaris perquã peritis, sua in palæstra laus & dignitas constet. Cedant igitur gemmæ, quas Alexander à viro gestari vetuit, cedant monilia, cedant Cræsi facultates, vbi talis gubernator, tam Augustus Imperator iusticiæ officinam vel ad tenuissimi negotii cognitionem tot nobilissimis Iuris sacerdotibus, tot viris dicendi & militandi peritissimis exornat, obfirmat, amplificat, adamantinam reddit. Impostores porrò, furesque cane & angue peius odit. Alexander audiri absque capitis flexu & blandimentis percipit: macula inquinatos Reip. adesse, se adorari, ambitiosis ad Remp. accessum patere, Libertinos equestri dignitate gaudere noluit: ægrotos visere, hominum vota fastus expers colligere consuevit: adeo ut cum stomacho genitricem suam proloqui audierit: Molliorem tibi & contemtibilem Imperii potestatem fili fecisti: & subiecerit ille: Sed securiorem & diuturniorem. In quam sententiam Dux VVirttembergensis in principum virorum concilio generosè, ac grauiter pronunciaffe fertur: Se ita subditorum in se animos & adfectionem nouisse, ut data occasione caput complexui illorum credere non vereretur. Sed Alexandri laudes pertexere mens est. Quotidie à se vitæ morumque rationem exigere, gratis succurrere pauperibus, domi forisque res efficere grauiter, opificibus & negotiatoribus fauere, Christianis domicilia concedere, matrem summè venerari: Paulo & Vlpiano consualoribus obtemperare: Musicis, Mathesi & consimilibus artibus, quas particulatim enumerare nihil attinet, se consecrare, falsariis digitorum nervos incidere, piscari frequenter, venatui & prodeambulationibus acucendæ prudentiæ ergo indulgere: Nec minus delectationis ex libris Platonici de Rep. & M. Tullii de officiis, & Poëmatis percipere, vitam Alexandri Magni æmulari: Studiis grauioribus defatigatus in cursu & luctaminibus operam collocare, lauare, diplomata nisi probè perlecta nunquam sigillo communi-
re, qua vtinam Theodosius Cæsar prudentia valuisset, non æde-

ORATIO.

polâ sorore festiuè delusus legeretur. Emeritis ministris Alexander nomine Reipub. (quod hodie prô dolor in desuetudinem abh̄t) gratias agere, stipendia ad extremum vsq; halitum decernere, compransorem Vlpianum aliquando aduersus militum furorem, nedum interuentu, sed & corporis Alexandri purpuræq; obiectu seruatum admittere, nec obscure literatarum concœnatione fabularum, salibusq; aptè prolatis delectari, codicem Græcum nunquam, ne quidem in mensa, de manu ponere, in conuiujs, quoties vsus erat, iuxta commodus & perhumanus videri, scholas aperire, thesauros repertos inuentoribus donare. Atq; sic hætenus de rebus domi gestis: nunc quas foris egit, tempus est exponere. Ne autem ab integro, siquidem per rerum magnitudinem & multitudinem satis materie esset, oratio enascatur, quædam nostri Imperatoris acta strictissimè in medium proferam. Inh̄t Parthicam expeditionem tanta disciplina, tamq; spectabili pompa, vt pro militibus senatores transire iurasses, Prouincialibus iniuriæ aliquid, etiam durante bello, fieri seuerissimè interdixit, vnde hoc muneris recepit, vt non homo, sed numen æquissimum, non imperator, sed frater, imò parens propensissimus certatim commendaretur. Exercitus excandescens, sua virtute, propositi rectitudine, & vitæ labis vacua confusus, extremè contempsit, & stipendjs animos in officio retinere, ista oratione: Miles non gerit morem, nisi veste, armis, calceis, & victu sit instructus: aperuit. Artaxerxem Persarum tyrannum copjs munitissimum deuicit, prædam exercitui, vt locupletaretur, contulit, Romanis Persas seruos primus submitit. Confecti tandem belli euentu magnificè explicito, solemnique Senatus populique acclamatione subinde circumsonante, in vrbe per quatuor horas præ gaudio manibus eleuatus triumphum splendidè ac pompose egit. Non multò post, cum omnium in se gentium oculos conuertisset, equitatu & peditatu firmissimus, ne in contumeliam Imperij Gallia vastaretur, aut expugnaretur, ad Germanicum bellum animosè processit: vbi quæso quam militum ferociam, quam duriciem, quas factiones ob congruam suæ

O R A T I O.

suæ administrationis seueritatem laudatissimus Imperator vidit,
 sensit, re ad eò ipsa expertus est? Cùm in Britannia, seu, vt alijs
 placuit, in Gallia vico Sicila, velut admotis irarum facibus
 incensi latronis (non ingenui militis) manu, clanculum, celeri-
 ter crudelissimeq; perimeretur. At quis, Deus bone, heros?
 Dux belli meritissimus, omnium ordinum tutor, magistratus
 vrbs & orbis, Mecœnas literatorum, flos iustitiæ fragrantissi-
 mus, de hoc nequam sicario, de genere humano bene meritis,
 & adhuc præclarissimè promerens Alexander: Cui salutem,
 cui dignitatem debuit, istum salute ac dignitate scelestus pri-
 uauit. O impium, ô immane facinus, ô ingratitude dete-
 stabilem, quam flumen lacrymarum sequebatur, meritaq; pœna
 manebat, quando cædis auctores à sanioribus satellitibus con-
 trucidarentur. Imperauit Alexander noster annis tredecim,
 diebus nouem: vixit annis 29. mensibus tribus, diebus septem.
 Non moremur, quòd Alexandrum macula laborasse vulgus
 iactitat, non ad defensionem eius temerè prosilimus, nostra ille
 lingua, ne deformetur, hac de causa non indiget. Si Seuerus
 fuit, Imperator fuit: si vectigalia instituit, Reip. sumtus postu-
 larunt: si suspiciosus, pigmentis aulicis non sat credidit, homo
 ille hominem penitus exuere nequiuit. Hæc si alicuius arbi-
 tratu & opinatione viciola sunt, fulgidissimo cæterarum virtu-
 tum lumine, ceu radjs solaribus obfuscantur. Adfer, si lubet,
 liuor alia. Habetis quæ de Alexandro Seuero, vice præludij,
 breuissimè præmittenda duxeram: superest, vt ad ipsam expli-
 cationem l. 2. C. De res. vend. & c. l. Cum causa de emt. &
 vend. materiæ profectò cognitu utilissimæ & celeberrimæ ac-
 cedamus, quam autoritate Iurisconsultorum huius Acade-
 miæ, præceptorum meorum iniunctam, die crastino, hora no-
 na matutina, auxiliante DE I præpotentis gratia, inchoabimus,
 in eaq; hæc tractandi via tenebitur, vt succinctæ methodi in-
 dicatione facta, diserta eius explanatio, admittis dubitationum
 & decisionum momentis, subnectatur, in qua dum pro ingenij
 modulo versor, commilitones se beneuolos, meiq; amantes
 præbebunt.

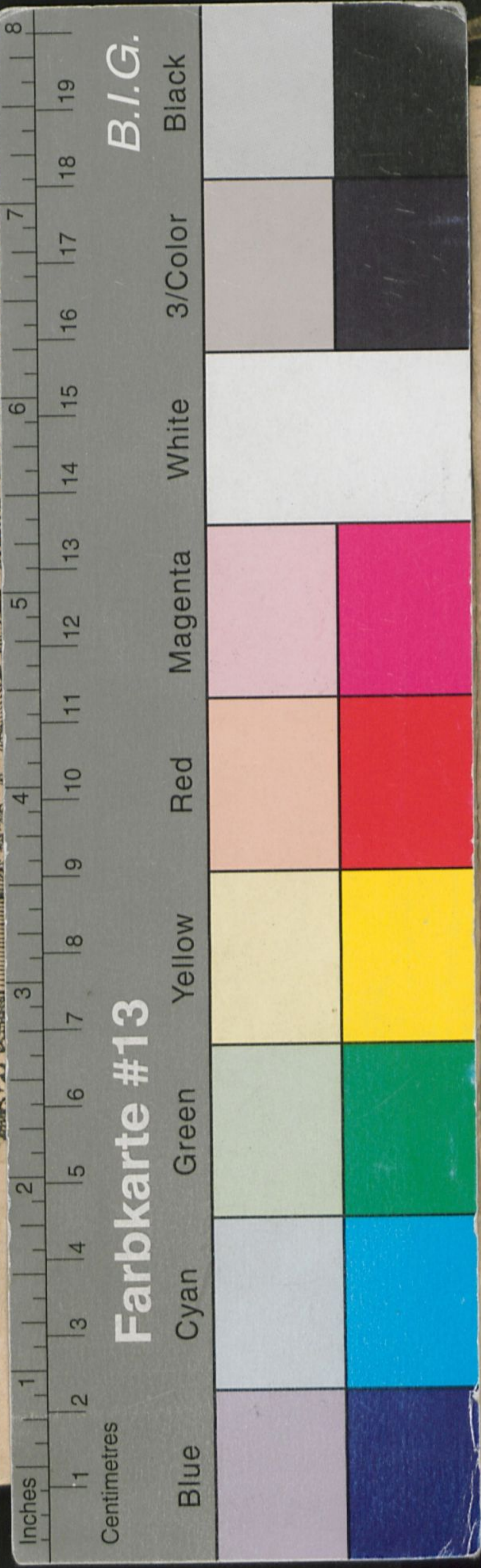
Serua.

Seruatores nostrum Dei Filium, in cuius nomine ad actus
nostros, etiam Iustiniano in l. 2. C. de officio præfecti præto-
rio Africæ, mandante, progredimur, submisse obtestor & oro,
vt omnium nostrum operas sacro spiramine moderetur, vos do-
ctissimos Præceptores, & Consodales optatissimos, qui nostri,
honoris causa, æqui censores adfuitis, longum tueatur, nec
non omnibus animi ac corporis viribus benignè instruere &
confirmare dignetur. **DIXI.**

ORATIO
DE VITA ALEXAN-
DRI SEVERI IMPE-
ratoris laudatissimi

conscripta est

RECITATA IN COLLEGIO
IVRIDICO à SEBASTIANO à BERGEN, CVM
ex decreto amplissimorum Iurisconsultorum in
inclyta VVitebergensium Academia les-
ctiones publicas auspicaretur, anno
1583. mense Ianuario.

VVITEBERGAE
Ex typographia Simonis Gronenbergij.
M. D. LXXXIII.

